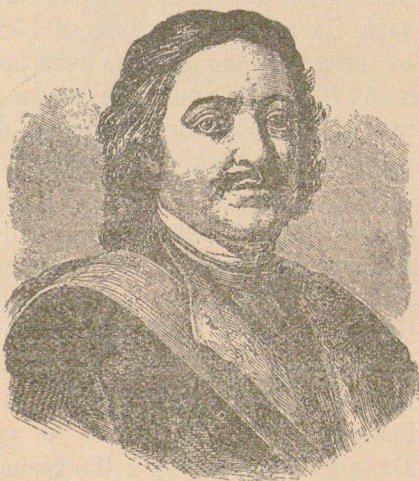

на на мѣсто да почватъ на 21 число, почвали на 11: Пролѣтѣта на 11 Мартъ, Лѣтото—11 Юний, Есенѣта—11 Септемврий, а Зимата на 11 Декемврий. За да се поправи тази грѣшка, папа Григорій издава новъ календаръ, като нарекулъ 5 Октомврий за 15 и съ това врѣмената по новия стилъ почнжли отъ 21 на мѣсеца и съ това се отцѣлва Западната католичка черкова, освѣнѣ французитѣ, отъ общия Юлиански календаръ и Пасхалията (11 Мартъ) сжщ. 1582 година. Французитѣ сж приели Григориянския календаръ и Пасхалията на 1584 год. но источната черкова и протестантитѣ отказали да приемнжтъ този календаръ. На 1699 г. протестантитѣ, германцитѣ и скандинавцитѣ прѣдложили, че ако новата година се прѣмѣсти отъ 1 Септемврий на 1 Януаръ, и тѣ ще приемнжтъ Григориянския календаръ, съ което билъ съгласенъ и руския императоръ Петръ Велики и то ето защо:

Русситѣ още отъ своето покръшание (888 год.) приели Индиктиона и почвали новата година отъ 1 Септемврий. Прѣвъ 1699

Петръ I Великий, I-й Императоръ
на Руситѣ 1682 + 1725 год.

г. 19 Декемврий, Петръ Велики издалъ указъ, да се прѣмѣсти новата година на 1 Януаръ, въ което се съгласили всичкитѣ народи и църкви. Но Петръ Велики си останжлъ въ друго отношение вѣрентъ на Юлианския календаръ. Англиченетѣ, Американцитѣ и Австралийцитѣ приели Григориянския календаръ чакъ на 1752 г. (3 Септемврий).

Така щото, Юлианския календаръ днесъ признаватъ: Руситѣ, Българетѣ, Сърбитѣ, Гърцитѣ и Ромж-

нитѣ, а цѣлъ католически — протестански свѣтъ брой по Григориянския и празнуватъ пасхата по новата пасхалия.

Въ врѣме на Фр. революция френцитѣ си нареждатъ новъ календаръ въ 1793 год., който почва новата година отъ 10/22 Септемврий. Дори тѣ прѣименували названието и на мѣсецитѣ тѣй: Септемврий нарекли *Вандемеръ*, Октомврий—*Фримеръ*, Ноемврий—*Брюмеръ*, Декемврий—*Нивозъ*, Януаръ—*Плювиозъ*,